

Informació i desinformació

written by Olga Sánchez i Centeno | 5 de setembre de 2017

Sembla que la societat actual no s'immuta davant unes situacions considerades greus i que estan succeint cada dia a cada moment.

Alguns mitjans de comunicació, tant digitals com audiovisuals o escrits, no deixen de donar informacions incertes. A qui obeeixen? A qui interessa que aquests mitjans es comportin així? A qui beneficia? D'una cosa n'estic segura, al ciutadà no.

Com és que alguns escriptors gosen manipular fins a punts insospitats qualsevol informació que els hi arriba? Sabem que la realitat té diferents visions, diferents percepcions perquè cadascú les processa i els hi dóna un sentit que vagi d'acord amb les seves creences, però aquestes visions han d'estar subjectes a la situació real que ha succeït i no manipular-la perquè no s'adapta al que hom vol. Les diferents visions de la realitat s'haurien de respectar i debatre per a obtenir un coneixement major de les coses i intentar resoldre encaixos ideològics des d'una perspectiva constructiva. Quan es falta al respecte i impera la falsedat per a obtenir plaer o benefici propi, podem parlar que impera l'egocentrisme en forma de manipulació informativa.

Un altre punt a destacar és la seriositat que tenen els escrits d'alguns mitjans de comunicació (anomenats formals o institucionalitzats pel temps que fa que editen), quin valor donen els escriptors a la seva creació? Una creació on el temps de finalització és prioritari per obtenir un bon rendiment en la capitalització d'aquest medi. I, ahora, intentar ser el primer que dóna una exclusiva incerta, manipulada només per tenir i conservar seguidors en aquest espai virtual. Podríem estar parlant d'una premsa líquida –prenent la visió de Bauman– que queda molt lluny de la premsa

d'investigació, de la premsa que abans de publicar res contrastava tot tipus d'informació que li arribava a taula.

Fa la impressió que s'està desvirtuant aquest ofici, amb uns sous i condicions precaris, als quals estan sotmesos alguns periodistes per fer el que els diuen, sense tenir esperit crític, perquè sinó les conseqüències no serien gens agradables per a l'escriptor. Actualment, s'està desvirtuant tot, fins i tot la veritat. A la veritat, sigui quina sigui, se li està perdent el respecte; la veritat ha deixat de ser font de saviesa i coneixement que obre portes a noves veritats per convertir-se en una pseudoveritat, la postveritat, que alimenta només alguns interessos d'aquesta societat. La veritat totalment desvirtuada ha perdut interès en la ciutadania, ningú es pregunta què ha sigut d'ella i on és. Aquest neocapitalisme liberal l'ha corrompuda com ho ha fet en gairebé tot el món de les idees, en gairebé tot el món dels valors humans.